se sanna on hea, mis ma kuulnud, ja kiitsid nenda issi mo kohhut õigeks, mis ma sõ peäle moistsin? Mikspärrast polle sa siis mitte Jehowa wannet piddanud, egga sedda käsko, mis ma sind käsknud? Kül Simei nüüd märko sai, et surm töeste ta palgaks piddi sama, ja et ta omma ennese lia julgusse ja holetusse läbbi se önnetusse sisse sattund. Agga et ta weel parreminne omma surma süüd ja Jummala nuhtlust, mis keige ta kurja pärrast ta peäle olli tulnud, piddi öppima tundma; siis ütles kunningas weel ta wasto: Sa tead keik sedda kurja, mis so südda mes ka Jummalale teäda on, mis sa mo issa Tawetile teinud. Temma on sedda sulle kül andeks annud, agga Jehowa ramatust ja melest polle se weel mitte ärrakustutud ja ärraleppitud, sepärrast on ta nüüd so kurjust jälle taggasi saatnud so pea peäle, agga kunningas Salomon on önnistud ja Taweti aujärg peab Jehowa ees kindel ollema iggaweste. Ja kunningas andis Jojada poia Benajale käsko, ja ta läks wälja ja hakkas ta peäle et ta surri.

Sallajad Salomoni takkakiusajad ja muud kurjateggiad olid nüüd hästi allandud ja hopis ärrakautud, sepärrast läks se kunningriik nüüd iggapääw kindlamaks ta käes. Ta noudis sedda ka wäljastpiddiste waenlaste eest rahho sees hoida, ja sai selle pärrast Egiptusse kunninga Waraoga languseks ja wottis temma tütre naeseks ja wiis tedda Taweti liina, kunni ta omma ja Jehowa kodda piddi walmis ehhitama. Keige ennamiste noudis ta Jummala sõbrust, et ta ni hästi issi teädis, kui ka omma issa läbbi öppetud olli, et, kes tedda auustab, tedda auustab temma jälle, ja kes Jummala sanna

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1762, lk. 18